

[Skjerbæk.]

domsskyldvurderingen, ikke er noget helt godt Grundlag for Fastsættelsen af en Laanegrænse, idet man mange Steder vil vurdere Ejendommene mere efter et Skøn over hele det paagældende Kvarters eller hele den paagældende Landsbys eller Stationsbys Forhold, og derved kan man meget vel komme til at vurdere lavere, væsentlig lavere, end Værdien er i Handel og Vandel. Der kan jo ogsaa være de Steder, hvor man vil holde Vurderingerne noget lavt, idet man mener, at man skal i hvert Fald ikke, naar det drejer sig om Vurdering til Beskatningsbrug, komme højere op, end at man i hvert Fald er helt paa den sikre Side i Retning af ikke at vurdere for højt. Men jeg vil alligevel sige, at der i Loven bør gives Udtryk for, om Gældssaneringsloven fortsat kan anvendes, idet den Lovs Bestemmelser jo gaar ud paa, at man kan anvende Midlerne indtil 31. Marts 1941.

Der er ikke i det foreliggende Lovforslag nogen, om jeg saa maa sige Henviisning til, at Gældssaneringsloven stadig kan anvendes. Jeg vil næsten tro, at det af Hensyn til Tinglysningsdommerne er nødvendigt, at der kommer en Tilføjelse, som udtrykkeligt siger, at man kan overskride den almindelige Laanegrænse, naar det drejer sig om Laan i Henhold til Loven om Landbrugets Gæld. Det er muligt, at man ogsaa udtrykkeligt bør sige, at alle Laan, der tilstaas i Henhold til Loven om Oprettelse af mindre Landbrug af 10. Maj 1938, ligeledes falder udenfor. Jeg er naturligvis opmærksom paa, at det her foreliggende Lovforslags § 5 c peger paa, at Parceller, der sælges som Byggegrunde eller til Oprettelse af nye Brug, er undtaget; thi saa vidt jeg kan se, er der i Loven om Oprettelse af mindre Landbrug Mulighed for at yde andre Laan end selve de Laan, som ydes for at oprette Bruget; der kan være Tale om Forbedring af Bygninger, der kan være Tale om Udvidelse af Arealet, og jeg vilde tro, det var praktisk, at man ogsaa udtrykkeligt fik det fastslaaet.

Med Hensyn til de Undtagelser, der i øvrigt er foreslaaet, synes jeg, det er rimeligt, at man har Undtagelsen i § 2 om, at man kan gaa op til 100 pCt. af Værdierne, naar det drejer sig om en Ejendoms Overdragelse til Ægtefælle, Børn eller Svigerbørn, eller i Anledning af, at Ejendommen paa Skifte udlægges en Ægtefælle eller Arving.

Jeg er ligeledes enig i Bestemmelserne i § 3 om, at man ikke maa udelukke, at der kan optages højere Laan, naar Ejendommen forbedres væsentligt. Men ogsaa her har jeg et Spørgsmaal til den højtærede Indenrigs-

minister, nemlig hvorledes man skal stille sig med Forbedringer, som er foretaget inden Lovens Ikrafttræden, men ikke er endeligt finansieret. Det fremgaar klart nok af Lovforslaget, at hvis det er Forbedringer, der sker efter Lovens Ikrafttræden, kan man gaa højere end til den almindelige Laanegrænse, men jeg kunde tænke mig, at der vil være en Del Tilfælde, hvor man er i Færd med nu at foretage en Forbedring, men hvor man har klaret sig rent midlertidigt med Banklaan eller Kautionslaan el. lign., og hvor man gerne vil have Forholdene bragt i Orden ved et pantsikret Laan paa et senere Tidspunkt.

Maa jeg med det samme gøre et Par Bemærkninger om Undtagelserne i § 5. Der er først undtaget Ejendomme, der udelukkende eller dog overvejende anvendes til industrielt Brug, Hotel- og Restaurationsvirksomhed. Paa det Punkt er det over for mig anført, at man burde ogsaa give Mulighed for at undtage Ejendomme, der anvendes til Haandværksbrug, idet det er sagt mig, at mange mindre Haandværkere, specielt i Provinsen, hvor de har deres egen Ejendom, som de bruger enten udelukkende til Værksted eller til Værksted og Beboelse, ikke vil have anden Sikkerhed at byde end deres egen Ejendom, og at det derfor skulde være mere praktisk for dem at kunne belaae deres Ejendomme højere end til de 90 pCt., fremfor at henvise dem til at søge at skaffe sig Laan sikret ved Kaution. Og dèr er jeg ved et af de Punkter, som ogsaa er fremdraget fra anden Side, nemlig: Hvad vil Virkningen blive, hvis en Mand absolut vil eller skal købe og han ikke kan faa pantsikret Gæld højere end til de 90 pCt. af Værdien? Betyder det saa ikke, at han skal søge Kautionslaan eller andre Laan, og vil det i Virkeligheden ikke modvirke Lovens reelle Hensigt ved at bringe denne Mand ind i mere usikre økonomiske Forhold, end hvis man kunde gaa lidt videre end til de 90 pCt.?

Paa den anden Side maa jeg sige, at jeg er ikke saa forfærdelig tilbøjelig til at anbefale at udvide Dispensationsmuligheden, for dels vil det forsinke og besværliggøre Sagerne, og dels kommer man saa bort fra den i og for sig klare Regel, at man har en ganske bestemt Procent, som er let at dokumentere ved Udskrifter og Erklæringer fra de paagældende Myndigheder.

Der er ogsaa inden for min Gruppe fremsat andre Indvendinger imod Lovforslaget. Jeg skal imidlertid ikke komme nærmere ind derpaa, men blot nævne dette Spørgsmaal, om man ikke ved at give en